

Mojmírovčan

NEPREDAJNÉ
R O Č N Í K
XVII.
OKTÓBER
2011
ČÍSLO 10

Časopis
obce
Mojmírovce

Z OBSAHU

- Oznamy a pozvánky obecného úradu
- Miesto pre
- Spýtali sme sa...
- Vežové hodiny
- Keď netreba merať čas hodinami
- Výstava mojmirovských výtvarníkov
- Obecné slávnosti
- Mária Terézia
- Slovenskí vynálezcovia...
- Spoločenská rubrika
- Zdravotnícke okienko
- Po kom sú pomenované ulice
- Tábor plná lásky...
- Svetový deň potravín...
- Inzercia
- Po roku zas a znova...
- Darovanie krvi
- Z redakčnej pošty - Pamäti

Titulka:
Mojmirovské
vinobranie

Foto: M. Vereš

OZNAMY a POZVÁNKY OBECNÉHO ÚRADU

*Obecný úrad v Mojmirovciach upozorňuje občanov, ktorí ešte nezaplatili daň z nehnuteľností a poplatok za vývoz komunálneho odpadu, aby tak urobili čo najskôr, nakoľko posledná splátka dane je splatná 31. októbra 2011.

*Obec Mojmirovce pozýva občanov pri príležitosti mesiaca úcty k starším dňa **22. októbra o 16,00 hodine** na svätú omšu za zdravie seniorov do Kostola sv. Ladislava a o 17,00 hodine do kultúrneho domu na kultúrny program venovaný seniorom spojený s výstavou historických fotografií z obce.

*Obec Mojmirovce všetkých srdečne pozýva dňa **20. novembra o 16,00 hodine** do kultúrneho domu na koncert moravského speváka ľudových piesní, Jožka Černého. Vstupné 7 EUR. Predpredaj vstupeniek bude od 17. októbra na OcÚ Mojmirovce, v predajni Diskont Mojmirovce a v Obecné knižnici v Mojmirovciach.

* Pracovníci Slovenského rozhlasu pripravili publicistickú reláciu *Zvony nad krajinou*, v ktorej počas 60 minút sa prejdú minulosťou a súčasnosťou Mojmiroviec a predstavia osobnosti z minulosti a súčasnosti, bez ktorých by Mojmirovce neboli jednou z významných slovenských obcí. Relácia bude odvysielaná na okruhu SRo2 - Rádio Regina 23. októbra 2011 o 11,00 a v repríze v pondelok 24. októbra o 21,00 hod. na rovnakom okruhu. Relácia bude zaradená do tzv. trvalého fondu Slovenského rozhlasu a bude v budúcnosti reprízovaná a v archíve sa tak zaradí medzi niekoľko relácií, ktoré o našej obci nahrali naši predchodcovia v minulosti. Relácia bude po odvysielaní k dispozícii aj na webovej stránke RTVS - Slovenského rozhlasu v sekcii Rádio Regina (www.rozhlas.sk) a budete si ju môcť vypočuť na webovej stránke kliknutím na ikonu v programe, v ktorom bude odvysielaná.

Upravil Ing. Jozef Filo

Mojmirovská kapela

Uzávierka novembrového čísla bude **15. októbra 2011**. Redakčná rada oznamuje všetkým svojim prispievateľom, že príspevky prijímame napísané rukou, na počítači alebo zaznamenané na hociktorom záznamovom médiu ako je disketa, CD alebo USB-pamäťový kľúč a taktiež e-mailom na adrese: kniznica@mojmirovce.sk Neuvěřeně a nevyžiadané príspevky nevraciam.

Mojmirovčan - mesačník
Vydáva: Obecný úrad,
Námestie sv. Ladislava 931/7
951 15 Mojmirovce.
IČO: 00308269.
Telefón: 037/7798268,
e-mail: starosta@mojmirovce.sk
Zostavila redakčná rada:
Predseda -
Mgr. Daniela Kozáková
členovia:
Ing. Mária Debrecéniová PhD.
MUDr. Eva Ďurčanská
Alena Filová
Ing. Ladislav Köblös
Prof. Ing. Ivan Mojmir
Zoborský, CSc.
Registračné číslo časopisu
Mojmirovčan:
EV 3260/09.
Zodpovedný:
Imrich Kováč - starosta.
Redakčná rada si vyhradzuje právo krátiť a upravovať príspevky.

Grafický dizajn,
dtp grafika a tlač:
Pavol Deglovič
Vydavateľstvo PATRIOT Nitra,
tel.: 037/6423774,
0905 259 609,
e-mail: studio@panter-pmd.sk,
www.panter-pmd.sk

DNI OBCE MOJMIROVCE

Skupina Volkstanzgruppe der Landjugend Wartberg an der Krems z Rakúska

Eudová tanečná skupina malá Furmicska z Maďarska

Umelecké zoskupenie Fragile

Zabezpečovať permamentnú osvetu

Prednedávanom sme informovali našich čitateľov o zmene v Redakčnej rade (RR) časopisu Mojmirovčan. Ing. Viera Lázniková na vlastnú žiadosť z RR odišla a vrátil sa staronový člen Prof. Ing. Ivan Mojmir Zoborský, CSc. Spýtala som sa:

1. Čo vás presvedčilo, vrátiť po čase do redakčnej rady?

O uvoľnenie z redakčnej rady som požiadal zo zdravotných dôvodov. Po dvoch rokoch sa mi zdravotný stav natoľko zlepšil, že som znovu mohol uvažovať o záľube, ktorá mi je zo všetkých najmilšia. Už ako 15-ročný stredoškôla som začal dopisovať do novín a časopisov. Na začiatku to boli informácie zo športových podujatí a neskôr aj zo strednej poľnohospodárskej školy, ktorú som navštevoval a tiež zo spoločenského života mesta a jeho okolia. Často som písal aj o svojej rodnej obci na strednom Slovensku. Potom po príchode do Nitry ako študent som pokračoval v dopisovateľskej aktivite. Ešte pred ukončením štúdia ma ako vrcholového športovca zamestnali na Katedre ekonomiky, na ktorej ako učiteľ som mal vynikajúce podmienky na publikačnú činnosť. K populárnym článkom som postupne pridával aj odborné príspevky, vysokoškolské skriptá a učebnice a nakoniec tiež vedecké monografie. Pracoval som v redakčných radách viacerých odborných a vedeckých časopisov, ale zastával som aj funkciu šéfredaktora univerzitného časopisu Poľnohospodár. Písalo sa mi ľahúčko, pri tvorbe publikačných prvkov som vlastne relaxoval. Vlohy som pravdepodobne zdedil po starom otcovi, ktorý ako kazateľ slova Božieho vydával knihy s náboženskou tematikou. V období pôsobenia na VŠP (teraz SPU) sa ma kolegovia pýtali, či to čo píšem stačím aj čítať. Písal som naozaj hodne, boli to tisíce strán rukopisov.

Keď pred 17 rokmi začala kličiť myšlienka o vydávaní obecného periodika, tak som vôbec neváhal a od počiatku som sa aktívne ako člen

redakčnej rady zapojil do tvorby našich obecných novín. A robil som to aj nasledujúce roky s veľkou radosťou. Po krátkej prestávke som presvedčený o tom, že ešte môžem v prospech nášho Mojmirovčana niečo užitočné urobiť.

„Viem, že kritiku nemá nikto rád. Napriek tomu zastávam názor, že tam, kde sa vyskytujú nedostatky, treba na ne upozorniť, aby sa urobila náprava.“

2. S akou ambíciou sa vraciate?

Ako hlavný kontrolór obce a zároveň člen redakčnej rady som pripravoval prednostne informácie zo zasadnutí zastupiteľstva a o tom, ako naša obec hospodári s finančnými prostriedkami. Ale zároveň som písal aj o podujatiach v obci. Aj v priebehu nedávnej prestávky, keď som nebol členom redakčnej rady, naďalej som spracovával rôzne témy, hlavne z oblasti flóry a fauny našich záhrad. Lebo bez publikovania akoby mi niečo v živote chýbalo. A tak som sa potešil, že opäť môžem byť súčasťou redakčného kolektívu nášho obecného časopisu. Mám ambíciu klásť funkcionárom obce možno aj neprijemné otázky a poukazyvať na nedostatky.

Veľmi som privítal, keď na májovom zasadnutí redakčnej rady sa jej členom jednotlivé oblasti života obce rozdelili. Ja mám publikačne zabezpečovať ekonomický život obce, životné prostredie, verejný poriadok a školstvo. Je to veľmi široká a rôznorodá oblasť, ale dá sa obsiahnuť. Už som aj využil kontakty s našou základnou školou a stretol som sa s pochopením pri zabezpečovaní príspevkov. Rovnako dobre sa mi spolupracuje aj s obecným úradom.

3. Všade je čo vylepšovať. Čo podľa vás by bolo dobré vylepšiť na našom časopise?

Stále je čo vylepšovať v obci i v našom časopise. Tak ako sa postupne mení obec, aj obsah Mojmirovčana sa každým rokom vylepšuje. Je veľmi náročné napísať o tom, čo treba zlepšiť na

našom časopise, pretože v ostatných rokoch sa dostal na profesionálnu úroveň. Uvedomujem si, že ani reálne nemožno zabezpečiť, aby jeho obsah vyhovoval všetkým čitateľom. Časopis netvorí len redakčná rada, ale aj dopisovatelia z radov občanov. A získať nových prispievateľov sa nám akosi dlhodobo nedarí.

V časopise mi chýbajú kritické pohľady, najmä v súvislosti s naším životným prostredím a verejným poriadkom. Odhadujem, že 70 % občanov má záujem na ochrane a zveľaďovaní životného prostredia. Ale žiaľ, sú aj takí, ktorí ešte nepochopili, že žijeme už v 21. storočí a svojim nevhodným správaním nám ostatným komplikujú život. Za porušenie zákona možno aj sankcionovať. Koľko pokút uložila obec za porušenie zákazu alebo za priestupky? A bolo by zaujímavé vedieť, koľko občanov pokutu reálne obci aj zaplatilo. Keď je to len 20 až 30 eur (aj to často nevyhľaditeľných), tak to asi pozitívne situáciu neovplyvní. Ale práve preto treba aj prostredníctvom Mojmirovčana zabezpečovať permanentnú osvetu.

Pred niekoľkými rokmi som zverejnil sati-

rickú úvahu o viacerých problémoch v našej obci pod názvom Budem sa sťažovať. Jedna časť občanov príspevok pochopila a označila ho za nadčasový, ale našli sa aj takí, ktorí ho zatratili pod čiernu zem. Mal som pripravený aj príspevok pod názvom Čo ma trápi v našej obci, ale nakoniec po predchádzajúcich skúsenostiach som ho nezverejnil. Viem, že kritiku nemá nikto rád. Napriek tomu zastávam názor, že tam, kde sa vyskytujú nedostatky, treba na ne upozorniť, aby sa urobila náprava. Ale zároveň neodporúčam zverejňovanie príspevkov, v ktorých si občania prostredníctvom obecného časopisu chcú riešiť len vlastné problémy alebo „krivdy“ svojej rodiny.

Sledujem vývoj a zmeny v našom obecnom periodiku od jeho počiatku a snažím sa ho spoluvytvárať. Verím, že sa celej redakčnej rade aj s dopisovateľmi bude dariť i v ďalších rokoch naplňať obsah Mojmirovčana tak, aby čo najviac našich čitateľov bolo s ním spokojných.

Ďakujem za rozhovor
a želám veľa elánu a trpezlivosti.

Daniela Kozáková

Spýtali sme sa ...

Pripravil:

Ivan Mojmir Zoborský

Odpovedá starosta obce Imrich Kováč.

Autobusové zastávky by mali byť súčasťou štandardnej infraštruktúry obce, ktoré občania pravidelne využívajú pri cestovaní hromadnou dopravou. Ako ich obec bude riešiť v ďalšom období?

Pred tohtoročnými obecnými slávnosťami sme upravili zastávku pred družstvom (žiaľ, niekto „šikovný“ už stihol na nej rozbiť sklo), treba ešte skultúrniť jej okolie a v ďalšom období rozšíriť cestu pre vybočenie autobusu, aby pri zastavení neprekážal doprave. Zastávku smerom na Poľný Kesov sme predbežne vyriešili a rovnako aj na Pažití. Potrebujeme skompletizovať zastávku na Školskej ulici. Zastávku na námestí budeme riešiť v súvislosti s jeho rekonštrukciou. Tu vybudujeme novú, sólo autobusovú zastávku a bude tam umiestnený aj moderný novinový stánok. Najväčší problém s priestorom máme na zastávke pri pošte, pretože autobusy musia zastavovať priamo na štátnej komunikácii. Ale aj tento problém sa

budeme snažiť neskôr vyriešiť. Ešte potrebujeme premiestniť zastávku pri Žigobare smerom na Svätoplukovo, pretože autobus zastavuje priamo v križovatke, čo značne komplikuje dopravu na tomto úseku. Túto zastávku posunieme pred cintorín, na ktorom upravíme plot, rozšírime cestu na vybočenie autobusu a zároveň vybudujeme parkovacie miesta pre návštevníkov cintorína. Tým by sa aj tento priestor našej obce skultúrnil.

Už pred rokmi sa uvažovalo aj o vybudovaní vstupných tabúl do našej obce. Je tento zámer ešte stále živý?

Áno, chceli sme pri vstupoch do obce vybudovať niečo výtvarne pekné a zároveň, aby tabule upútali návštevníkov obce nielen cez deň, ale aj v noci výrazným osvetlením. Bol to zámer aj finančne dosť náročný. Myšlienka vstupných tabúl je stále živá, ale potrebujeme dotvoriť celý vstup do obce, najmä v smere od Ivanky, ktorý je teraz neprehľadný aj značne nebezpečný. Tu sa žiada vybudovať aj chodník a v ďalšej etape uvažujeme tiež s postavením vyhliadkovej veže v tomto priestore. Na tieto zábery chceme získať financie aj z mimorozpočtových zdrojov.

Vežové hodiny

Dlho som sa zaoberal myšlienkou oživiť vežové hodiny, ako srdce nášho námestia, ktoré takmer 10 rokov mlčali. Zvažoval som, kde nájsť vhodnú firmu, ktorá im vdýchne „dušu“.

V čase mojich intenzívnych úvah ma oslovila firma zo Zlatých Moraviec a ponúkla opravu.

Firma hodinový stroj odviezla a tri týždne trvala oprava. Potom asi týždeň trvala montáž vo veži kostola.

Som rád, že „srdce“ námestia sa rozozvučalo, bolo to presne 29. augusta 2011.

Zopár faktov:

- krátko po sfunkčnení hodín ešte počas pôsobenia zosnulého vdp. Jána Šnajdera niekto odcudzil kábel, čím sa mechanizmus znefunkčnil a teda časom sa aj definitívne poškodil
- vežové hodiny boli firmou MIRASE zo Zlatých Moraviec označené ako nefunkčné a neopraviteľné
- firma inštalovala úplne **nové elektronické hodiny**
- oprava stála 4 500, 00 EUR (niečo sme získali od sponzora a väčšiu časť zo zbierok)
- do konca roka máme zaplatiť ešte splátku vo výške 1 000, 00 EUR

Určite sa nám spoločnými silami podarí zaplatiť aj poslednú splátku a vopred ďakujem za každé poskytnuté EURO, veď Kostol sv. Ladislava je jednou z dominant našej obce.

Mgr. Peter Mlynka,
správca farnosti

Keď netreba merať čas hodinami

Máme opravené vežové hodiny na kostole. Je to svojim spôsobom pokrok, súčasne návrat do minulosti a ešte snáď aj tak trochu zviditeľnenie kostola. Dominanta obce upozorní okoloidúcich už nielen svojou dávno vekou majestátnosťou, ale aj pravidelným zvukom zvonice. Komu z našich obyvateľov privedie akú myšlienku na um? Možnosti sú rôzne:

Pre niekoho môže byť zvuk kostolného zvona ozvenou rannej či večernej modlitby. Číti, že mu je kostol a vďaka nemu aj Boh blízko.

Pre iného je zvon mementom minulosti – tej, keď sa ešte nehanbil a bol ochotný prekročiť prah kostola a prežiť naplno tajomstvá svojej hriechnosti i Božej milosti. Môže sa mu pripomenúť, že sa roky nespovedal a veru že by aj bolo z čoho. – Môže sa mu pripomenúť, že v tomto kostole je stále spovednica i kňaz, ktorý v nej spovedá.

*Môže sa stať, že niekoho zvuk zvona kostolnej veže obťažuje. Pritom ho taký istý zvuk neobťažuje, ak je súčasťou piesne alebo filmu. Vadí mu len **fakt**, že zvuk prichádza z kostola, pretože mu je kostol **cudzí**.*

*V minulosti hlas zvonov sprevádzal veľkú časť zo spoločenského života obce. Vďaka úderov zvonov vedeli naši predkovia, čo sa v obci deje – či niekto zomrel, alebo či sa jedná o niečo ako ohrozenie, požiar a pod. No a čas si ľudia merali takmer **výlučne** vežovými hodinami.*

Doba sa zmenila. Dnes netreba merať čas ani tak hodinami, ako skôr výkonom a peniazmi. Nemáme čas pre Boha, zato more času na bohatnutie a nekonečné riešenie výlučne materiálnych vecí.

Zastavme sa! Skontrolujme si svoj čas pre život. Koľko ho prešlo, koľko ho snáď ešte asi ostáva, koľko z neho patrí naozaj nám? A koľko si z neho odkladáme na život po živote?

Ešte ako novic v Poľsku som si zapamätal z prednášky krásny príbeh z akéhosi ruského filmu. Komunisti vo filme zbúrali kostol, ktorý stál na konci dlhej aleje. Starenka sa po rokoch vrátila do mesta a nevedela túto alej akosi rozpoznať. Spýtala sa preto okoloidúceho, či táto ulica vedie do kostola. Okoloidúci povedal: - Už nie, babička, už nevedie do kostola. – A ona na to: - Ak nevedie do kostola, kam teda vedie táto cesta a načo tu je taká cesta, ktorá nevedie do chrámu?

Aj keď sa náš život už roky nemeria hodinami, nech nám kostolné hodiny pripomínajú, že každou hodinou sa od čoho si vzdávame a k čomu konečnému približujeme.

Ondrej Pavle

Výstava mojmirovských výtvarníkov

Autor:

Mgr. Beáta Nitrianska

Tohtoročné obecné slávnosti v Mojmirovciach, v znamení osláv 855. výročia prvej písomnej zmienky o obci, sa stali podnetom pre zorganizovanie v poradí už 2. spoločnej výstavy žijúcich i nežijúcich mojmirovských výtvarníkov. Výstava bola sprístupnená počas otvorenia obecných slávností 9. 9. 2011 v Kaštieli Mojmirovce na vernisáži, súčasťou ktorej bolo aj uvádzanie do života knihy autorky Mgr. Violy Haršániovej Medzi zemou a nebom.

V symbióze vzájomne sa inšpirujúcich umeleckých žánrov tak tieto výtvarné diela v podobe pestrej mozaiky farieb, techník a motívov výborne doplnili literárne farbistú paletu živo prerozprávajúcich príbehov z nášho regiónu. V programe vernisáže účinkovali aj mojmirovskí hudobníci Magdaléna Pažitná, Mária Mesárošová, Jaroslav Kudry a Anton Karas. Z tvorby nežijúcich autorov boli na výstave zastúpené klasické olejomaľby bývalých miestnych učiteľov Kolomana Dobročana a Antona Plaveckého, ďalej diela Karola Dúbravského a Heleny Šimovej, zobrazujúce najmä pohľady na vtedajšie Mojmirovce, prírodné motívy, zátišia, krajinu či portréty. Päťicu autorov In memoriam uzatváral, len nedávno zosnulý, Ivan Čanky svojou typickou portrétnou tvorbou v technike kresba uhlikom. Výtvarná tvorba týchto nežijúcich umelcov má pre našu obec nesporne veľký význam, nakoľko jej predstavitelia boli prvými novodobými miestnymi aktérmi a obdivovateľmi výtvarnej tvorby a významným zdrojom inšpirácie pre ďalšie generácie.

Zo žijúcich, výtvarne činných umelcov našej obce sa výstavy zúčastnilo 21 profesionálne i záujmovo zameraných autorov: Marek Benčík (maľba), Emília Brathová (socha, kombinovaná technika), Tomáš Dúbravský (maľba), Mgr. Jaroslav Ďurčanský (maľba), Mgr. Adriana Holková (maľba a kombinovaná technika), Sergej

Janajev (užité umenie - drevená plastika a maľba na drevo), Rudolf Kapsa (umelecká fotografia), Barbora Kotryová (akvarel), Mgr. Martin Laca (maľba), Eva Mináriková (maľba), Ing. Rudolf Mladý (maľba), Milan Mrázek (kresba a plastika), Mgr. Anna Müllerová (maľba), Mgr. Nitrianska Beata (užité umenie - textil, umelecké spracovanie replík dobových odevov), Štefan Nitriansky (užité umenie - kov, umelecké spracovanie replík dobových klenotov

a chladných zbraní), Martin Šiška (maľba a kombinovaná technika), Sára Šišková (maľba), Stella Veľká (rod. Filová) (maľba), Edita Žilíková (užité umenie - drevená plastika a maľba na drevo), Lucia Žilíková (užité umenie - drevená plastika), PaedDr. Róbert Žilík (užité umenie - drevo, umelecké spracovanie replík dobových hudobných nástrojov). Vzhľadom na pomerne veľký počet autorov a rozsah ich výtvarnej činnosti je našim zámerom predstaviť čitateľom jednotlivých umelcov a ich tvorbu v ďalších číslach časopisu Mojmirovčan.

Obecné slávnosti v Mojmírovciach

Autor: **Ing. Viera Lázniková**

Foto: M. Vereš

Mojmírovčania už tradične druhý septembrový víkend oslavujú zber úrody počas obecných slávností s názvom Dni obce Mojmírovce - Mojmírovské vinobranie - Družstevný deň. Zároveň si účastníci podujatia pripomenuli aj 855. výročie prvej písomnej zmienky o Mojmírovciach, voľakedajšom Urmíne.

Z bohatého programu si mohli vybrať všetci, ktorí sa chceli zabaviť, umelecky vyžiť, pochutnať na špecialitách kaštieľa a v neposlednom rade zasýtiť smäď sladučkým mocom - burčiacom, ktorý vyrobili

Odovzdávanie vencov

družstevníci z PD v Mojmírovciach, výhradne z plodov mojmírovských viníc. Organizátormi podujatia bola obec Mojmírovce, Poľnohospodárske družstvo Mojmírovce a Kaštieľ Mojmírovce. Podujatie bolo finančne podporené Európskou

komisiou, v rámci Programu Európa pre občanov 2007 - 2013, akcia 1. Aktívni občania pre Európu, z projektu s názvom Spolu tvoríme budúcnosť.

V réžii Obecného úradu Mojmírovce, PD Mojmírovce a Kaštieľa Mojmírovce sa niesli slávnosti aj v duchu upevňovania cezhraničných vzťahov štyroch partnerských obcí zo štyroch krajín Európskej únie. Tieto národy - slovenský,

Ochutnávka vín na viníci PD Mojmírovce

maďarský, rakúsky a bulharský, ktoré participovali na projekte, sú špecifické a navzájom odlišné z hľadiska kultúry, jazykovej diverzity a jedinečnosti Európy. Na druhej strane majú spoločného menovateľa, ktorým je európske občianstvo. Aktívnym zapojením sa občanov bez ohľadu na vek z družobných obcí Čemer - Maďarsko, Mizia - Bulharsko, Wartberg nad Kremsom - Rakúsko a prezentáciou svojich kultúrnych tradícií na podujatí, prispeli k posilneniu princípov európskeho občianstva a vytvorili tak bohatý medzinárodný - európsky program. V rámci podujatia sa organizátori pripojili k aktivitám Európskeho

Pamätná tabuľa na židovskom cintoríne

roku dobrovoľníctva, a to prostredníctvom premietnutia filmu o deportácii židov počas II. svetovej vojny. Strašný osud židovských obyvateľov a dobrovoľnícka činnosť sira Nicolasa Wintona, ktorý zachránil 669 českých a slovenských, prevažne židovských detí, pred začiatkom II. svetovej vojny je hlavným námetom tohto filmu. Organizátori takto prispeli k zvýšeniu povedomia o hodnote a význame dobrovoľníckej práce. Na základe pripomenutia minulých udalostí občania z družobných obcí slávnostne odhalili pamätnú tabuľu na židovskom cintoríne, na počesť obetí holokaustu, za prítomnosti JUDr. Schwarza, zástupcu Židovskej obce v Nitre. Deportácia sa dotkla aj mojmírovských židovských občanov, ktorí sa nevrátili z koncentračných táborov a ich telá nemohli byť pochované, o čom svedčí nápis na jednom z náhrobných kameňov na židovskom cintoríne. Citujem: Katerina Hilverth rod. Stern bola deportovaná 15. 4. 1942.

Oslavy prišli osobnou účasťou podporiť Charge d Affaires, a.i. Margerita Ganeva, splnomocnená veľvyslankyňa Bulharskej republiky, Ing. Marián Radošovský poslanec NR SR, Doc. Ing. Jozef Dvonč, CSc., predseda ZMOS a primátor mesta Nitra, PhDr. Ján Vančo, Ph.D., poslanec NSK, viceprimátor Nitry a ďalší. Na slávnostiach sme privítali starostu maďarského Čemeru Istvána Fáabriho, ktorý podporil myšlienku vzájomnej

UDIALO SA V NAŠEJ OBCI

spolupráce prostredníctvom svojho športového výkonu, keď po absolvovaní niekoľko hodinovej túry dorazil na obecné slávnosti na bicykli (pre

Alegorický voz

zaujímavosť vzdialenosť družobných obcí je cca 160 km). Ďalej sme na slávnostiach mohli privítať

starostu rakúskej družobnej obce Wartberg nad Kremsom Franza Karlhubera, ktorý si zatancoval spolu s ľudovou mládežníckou skupinou z jeho obce. Družobnú obec Mizia z Bulharska zastupovala Petya Dimitrova, manažérka bulharskej agentúry Abions Eood. S potešením sme na

slávnostiach mohli privítať srbských Slovákov - vinárov z Aradača. Hostia z družobných obcí sa zúčastnili sprievodných športových aktivít. Zasúťažili si počas stolnotenisového, tenisového a futbalového turnaja. V areáli Poľovníckeho združenia na strelnici sa zúčastnili podujatia Strelecký prebor o Putovný pohár predsedu SPZ. Aktívne sa zúčastnili medzinárodnej obaračky vo viniciach PD Mojmírovce, sporejnej s degustáciou kvalitných značiek vín z družstevnej pivnice. Vystúpenie domácich záujmových umeleckých skupín ako boli Mojmírovská kapela, deti MŠ Mojmírovce, Folklórny súbor Zbojník zo ZŠ Mojmírovce, tanečná skupina Country Mojmírovce, Spevácky súbor Senior, skupina Slide zo

Folklórny súbor Zbojník zo ZŠ Mojmírovce

Futbalový turnaj - nastúpenie mužstiev

Oberačka na vinici PD Mojmirovce

ZUŠ Mojmirovce a hosťujúce umelecké záujmové skupiny z regiónu Cedron, z ktorých uvediem Spevácky súbor Úsmev a Nádej z Cabaj - Čápora, Prameň z Poľného Kesova, Dolinčanka z Veľké-

Dni obce Mojmirovce

leckých remesiel. K ďalším nemenej významným aktivitám počas obecných slávností patrila XXIV. výstava ovocia, zeleniny a kvetov, tradične organizovanou miestnou organizáciou záhradkárov v Mojmirovciach. Výstava sa niesla v duchu vyzdvihnutia priaznivých účinkov orecha vlašského v ľudskej strave.

Okrúhle výročie prvej zmienky o Mojmi-

Ondrej Pastorovič

Spevácky súbor Dolinčanka z Veľkej Doliny

ho Doliny, spestrili aj hostia z družobných obcí,

prezentáciou ľudových tancov a spevu zo svojich regiónov. Obec Čemer reprezentovala Ľudová tanečná skupina Furmiczka, mládežníci zo skupiny Volkstanzgruppe der Landjugend Wartberg an der Krems z Wartberg nad Kremsom zatancovali tradičné rakúske ľudové tance. Bulharskú družobnú obec reprezentoval folklórny súbor Slnečný úsmev. Program obohatili svojim vystúpením skupina Fragile, Ondrej Pastorovič, talentovaná Gyöngyi Bodišová, temperamentní cigánski hudobníci umeleckej skupiny Diabolské husle a Duo Marta & Dušan. Návštevníci sa mohli popri sledovaní programu poprechádzať uličkou ume-

Gyöngyi Bodišová

Diabolské husle

rovciach dalo podnet pre organizovanie druhej výstavy žijúcich a nežijúcich mojmirovských výtvarníkov v Kaštieli Mojmirovce v priestoroch Kongresovej sály – Žrebčín a uvedenie do života novej v poradí druhej knihy autorky Mgr. Violy Haršániovej s názvom Medzi zemou a nebom. Súčasťou vernisáže boli novo vyrobené repliky dobových odevov Ján Imricha Nepomuka Huňadyho, Antona Grasalkoviča a Márie Terézie s jej korunovačnými klenotmi z dielne autorov Mgr. Beáty Nitrianskej a Štefana Nitrianskeho.

Slávnostnou omšou v Kostole sv. Ladislava v Mojmirovciach – poďakovaním za úrodu sa ukončili obecné slávnosti.

Duo Marta & Dušan

Poďakovanie za úrodu

Dni obce Mojmirovce - Mojmirovské vinobranie - Družstevný deň

Tanečná skupina Country

Spevácky súbor Senior z Mojmiroviec

Spevácky súbor Prameň z Poľného Kesova

Spevácky súbor Nádej z Cabaj - Čáporu

Ľudová tanečná skupina Furmiczka z Maďarska

Skupina Slide zo ZUŠ Mojmirovce

Spevácky súbor Úsmev z Cabaj - Čápora

Folklórny súbor Slnečný úsmev z Bulharska

Autor: **Mgr. Beata Nitrianska**

Foto: Štefan Nitriansky

Vo štvrtok 15. 9. 2011, v rámci podujatia Barokový deň - Mária Terézia v Mojmirovciach, navštívila našu obec „cisárovná Mária Terézia.“

Atmosféru konca 18. storočia tu za zvukov dobovej hudby navodil živý obraz historického

Historický sprievod obcou Mojmirovce v barokových kostýmoch

sprievodu v barokových kostýmoch s vlajkami, na čele s panovníčkou a jej hosťami v historickom koči ťahanom koňmi. Návštevníci Kaštieľa v Mojmirovciach tak mali možnosť vidieť tri postavy spojené s históriou našej obce, symbolizujúce cisárovnú Máriu Teréziu, jej poradcu grófa Antona Grasalkoviča - mojmirovského rodáka a baróna Jána Imricha Nepomuka Huňadyho - jedného z potomkov šľachtického rodu Huňadovcov, majiteľov urmínskeho kaštieľa. Súčasťou privítania jej „cisárskeho veličenstva“ bolo aj slávnostné odhalenie novej sochy Antona Grasalkoviča v parku kaštieľa od akademického sochára Mareka Žitňana.

Ďalej nasledoval až do večerných hodín bohatý program, pozostávajúci z divadelných scénok, ukážok barokových tancov, dobovej hudby, ohňovej show s fakírsym vystúpením a salvami z dela, z uličky historických remesiel, dobovej krčmy ako aj rytierskych hier pre deti a dospelých. Počas prednášok venovaných téme baroka odznelo mnoho zaujímavostí o živote v záhradách z tohto obdobia, či o typických prvkoch barokovej módy. Zároveň bola vo vinotéke kaštieľa sprístupnená aj výstava fotografií diel Antona Gra-

Socha Antona Grasalkoviča v parku Kaštieľa Mojmirovce s Máriou Teréziou vpravo s Antonom Grasalkovičom a vľavo s J.I.N Huňadym

salkoviča a aj troch odevov z historického sprievodu, vyhotovených podľa dobových predlôh - slávnostnej róby Márie Terézie, odevu Rádu sv. Štefana pre jeho člena Antona Grasalkoviča a šľachtického odevu J. Imricha N. Huňadyho z autorskej dielne Mgr. Beáty Nitrianskej a korunovačných klenotov od Štefana Nitrianskeho.

Návštevníci Kaštieľa Mojmirovce si mohli prezrieť túto výstavu aj po skončení Barokového dňa až do 30. septembra. Výstava bude pokračovať v Kráľovskom kaštieli Gödöllő v Maďarsku od 15. októbra až do 15. decembra tohto roku.

Barokový deň Mária Terézia v Mojmirovciach bol súčasťou projektu *Po stopách Grasalkoviča*, ktorý realizuje Regionálne združenie Váh - Dunaj - Ipel v spolupráci s obcou Mojmirovce, Kaštieľom Mojmirovce a partnermi z Maďarska.

Projekt *Po stopách Grasalkoviča* bol podporený z rozpočtovej kapitoly Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky.

Zľava Henrich Horwáth, Jana Kujovská, Imrich Kováč starosta obce Mojmirovce, Anton Živčic, Mgr. Beata Nitrianska - autorka odevov

Slovenskí vynálezcovia a priekopníci vedy

**SAMUEL
MIKOVÍN**

- prvý slovenský inžinier
* 1686 Cinobaňa - Turíčky -
† 23.3.1750 okolie Trenčína

Učil sa rytmectvo v Norimbergu, bol dvorným matematikom saského kniežaťa, stoličný matematik – inžinier v Bratislave, neskôr aj ako inžinier stredoslovenských banských miest a nakoniec riaditeľ Banskej školy v Banskej Štiavnici.

Venoval sa mimoriadne rozsiahlej činnosti, ale najmä zememeračstvu, kartografii a rôznym vodným a banským stavbám. Úzko spolupracoval s Matejom Belom na jeho životnom diele Notitia Hungariae, do ktorého vyhotovil podrobné mapy miest a hradov pomocou triangulačnej metódy. Bol vynikajúcim vodohospodárskym inžinierom, čo sa prejavilo v projektovaní hrádzi v okolí Banskej Štiavnice. Odvodnil močariská v okolí Taty v Uhorsku, staval kráľovský palác v Budíne, zhotovil plány na reguláciu Váhu v okolí Trenčína.

Prevzaté a upravené

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

V októbri oslavujú:

85 – te narodeniny

Helena Malináková

80 – te narodeniny

Augustína Čankyová

75 – te narodeniny

Vincent Belan,

Katarína Mokrášová

70 – te narodeniny

Mária Mészárošová,

Vladimír Backár

65 – te narodeniny

František Augustín,

Anton Čurgali,

Milan Košťál

60 – te narodeniny

Anna Sládečková,

Darina Foltínová,

Anna Raškovičová,

Jolana Didiová,

Margita Kudryová

*Oslávencom želáme veľa
zdravia, šťastia a rodinnej
pohody.*

Prišli na svet:

Adrián Kuruc,
Nina Štefáková

*Deťom želáme veľa
zdravia, šťastie a radostné
detstvo.*

Opustili nás:

Mária Marcišová

*Rodine vyslovujeme úprimnú
a hlbokú sústrasť.*

NOVOOTVORENÁ PREDAJŇA NÁBYTKU Z PRÍRODNÉHO A UMELEHO RATANU V NITRE

bamboo.sk

Ponúkame:

- záhradný nábytok z umelého ratanu
- ratanový nábytok,
- bambusový nábytok
- morská trvára, banánovník paravány

DR štúdio, s. r. o. Mostná 21, 949 01 Nitra
Tel. číslo: 0907/706329, E-mail: obchod@bamboo.sk

Karcinóm prostaty

MUDr. Ľubica Kvasňovská

Zabezpečila MUDr. Eva Ďurčanská

Voľným pokračovaním témy Prevencia a liečba nádorových ochorení je Karcinóm prostaty. O niekoľko slov som poprosila odborníka – urológa MUDr. Ľubicu Kvasňovskú.

Najčastejším onkologickým ochorením v urológii je karcinóm (rakovina) prostaty (KP). Je najčastejšou malignitou mužov v Európe a USA s treťou najvyššou úmrtnosťou – za karcinómom pľúc a karcinómom hrubého čreva. Jeho výskyt rastie s narastajúcim vekom s maximom v 70. – 80. roku života. Asi 80 % KP je diagnostikovaných u mužov starších ako 65 rokov.

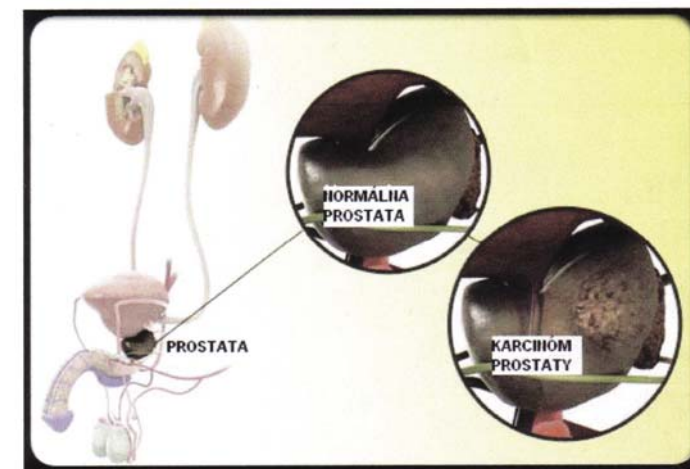
V posledných rokoch zaznamenávame jeho postupný nárast aj v mladších vekových skupinách pri relatívne stabilnej úmrtnosti. Častejšie sa tiež diagnostikujú skoršie štádiá ochorenia, a tým sa zvyšuje pravdepodobnosť vyliečenia pacienta. Tento posun je spôsobený jednak zlepšením diagnostických metód /PSA – prostata špecifický antigén, ultrasonografia, biopsia prostaty, CT, MR – magnetická rezonancia,...), ale aj účinnejšou a dostupnejšou liečbou. Podstatnou mierou však k tomu prispieva aj skrining, tzv. aktívne vyhľadávanie určitého ochorenia. Skrining je však možné urobiť len tým pacientom, ktorí urologickú ambulanciu navštívia. Preto vás, milí muži, prosím, aby ste urologickú prehliadku nezanedbávali, pretože dve tretiny pacientov je v čase diagnózy úplne bez príznakov!

KP nemá špecifické charakteristické príznaky. Podobne sa môže prejaviť aj benígna (nenádorové) zväčšenie prostaty (BPH). Pacient

to však nevie rozlíšiť sám, preto je veľmi vhodná návšteva urológa.

Medzi najčastejšie príznaky KP, alebo BPH patria: ťažkosti s močením – sťažené močenie, slabý prúd, retencia moču – nedostatočné vyprázdnenie mechúra, resp. nemožnosť spontánneho vymočenia, časté a naliehavé nutkanie na močenie, nočné močenie, krvavý moč, poruchy erekcie,... V neskorších štádiách bolesti kostí, patologické zlomeniny,...

Veľmi zradné je užívanie voľno predajných liekov /Prostenal), ktoré síce môže na určitý čas

pacientove príznaky zmierniť, ale zároveň sa tým oddiali diagnostika. Pacient totiž môže mať KP, a keďže nedostáva adekvátnu liečbu, tak ochorenie pokračuje ďalej.

Milí spoluobčania! Týmto článkom som vás nechcela vyľakať. Skôr by som vám chcela dodať odvalu ísť k urológovi na preventívnu prehliadku bez strachu. Preventívna prehliadka môže odhaliť aj dovtedy skryté ochorenie, a tým skôr začať aj jeho adekvátnu liečbu. Treba si uvedomiť, že čím skoršie je štádium ochorenia, tým býva liečba účinnejšia.

Z praxe viem, čo dokáže urobiť internet alebo „kamarátske reči“ s ľudskou psychikou. Pacient príde k lekárovi častokrát zbytočne ustráchaný a s tými najhoršími víziami. Tieto však vôbec nie sú opodstatnené. Len lekár vie skutočne zhodnotiť váš zdravotný stav a v prípade potreby nasadiť vhodnú liečbu. A čím skôr to bude, tým to bude pre vás lepšie.

Po kom sú pomenované naše ulice

- Slamkova ulica

Pred časom sme avizovali, že sa budeme postupne venovať jednotlivým názvom našich ulíc. V októbrom čísle zverejníme informáciu o rodine Slamkových, ktorú som získala dnes už od zosnulej Viktórie Sitárovej.

Augustín Slamka sa narodil v roku 1874 v Bábe a zomrel v roku 1943 v Mojmirovciach.

Vyrastal v roľníckej rodine s veľkým záujmom o vedenie hospodárstva. Svojím záujmom a schopnosťami sa dopracoval na funkciu richtára, ktorú vykonával viac rokov. Mal veľký záujem obhospodarovať väčšie výmery pôdy.

V tom čase dávala grófká Huňady svoj majetok do prenájmu, a tak sa stal záujemcom o pôdu v katastri obce Mojmirovce. V roku 1923 si prenajal pôdu o výmere 52 ha a z dôvodu hospodárenia na pôde sa do obce aj prisťahoval.

Nakoľko manželia Slamkoví nemali deti, adoptovali si dve dcéry z rodiny švagra, ktorý padol v I. svetovej vojne. Keď si dievčatá založili vlastné rodiny, mohli na hospodárstve pomáhať. To však nestačilo, príležitosť dostávali aj miestni obyvatelia.

To, že sa Augustín Slamka ukázal ako úspešný hospodár, potvrdil rozšírením prenájmu ešte o 100 maďarských jutár /1 jutro = 0.575 hektára/

od rodiny Prenosilovej /terajšie nové funduše/.

Augustín Slamka hľadal možnosti zamestnať ľudí aj mimo sezónnych prác na poli. Okrem toho, že sa rozhodol vysadiť vinohrad a pestovať aj tabak, postavil tehelnú na výrobu tehál. Venoval sa chovu hovädzieho dobytku a koní.

Po desiatich rokoch hospodárenia na prenajatej pôde Huňadyovcov si túto odkúpil.

V obci vznikla v tom čase vynikajúca možnosť zamestnávania miestnych občanov, čo malo obojstranný pozitívny dopad. Úspešnosť hospodárenia trvala do roku 1949, kedy bol majetok zoštátnený Poverenickým družstvom Bratislava.

Zo spomienok Viktórie Sitárovej spracovala Daniela Kozáková, kronikárka

kontakty a rozmerové vnímanie. Zaradili sa do kolektívu, snažili sa súťažné aktivity vykonávať zodpovedne a súdržne. Keďže v tábore boli detičky z detských domovov, z krízových centier i deti z ulice, ktoré nepoznajú lásku svojich rodičov, tie naše deti si to čoraz viac uvedomovali a boli viac vďační za to, že patria medzi tých šťastnejších, ktorí svojich rodičov majú pri sebe. Deň čo deň robili viac a viac dobrých skutkov, za ktoré boli odmenené. Naučili si viac vážiť jeden druhého, vážiť si jedlo, modliť sa a vedieť ďakovať Bohu za všetko to čo majú. Poďakovanie patrí Obecnému úradu a Kaštieľu Mojmirovce, vďaka podpore ktorých sa tábor mohol zrealizovať. Ďakujeme OZ miniBODKA a Milanovi Danielovi, ktorý tento krásny tábor viedol s úsmevom a s láskou v srdci.

Tábor plný lásky, zážitkov a dobrých skutkov

V dňoch 9. až 16. júla OZ miniBODKA odrekreovalo 10 detí zo sociálne znevýhodneného prostredia z obce Mojmirovce. Tábor sa konal v Šali v priestoroch lodenice.

Doprovodom a inštruktormi detí boli Alžbeta Zemanová a Dana Bandryová. Deti si v tábore vyskúšali rôzne zážitkové programy a činnosti, v ktorých získali nové poznatky a zručnosti. Tým, že v tábore boli i iné deti, získali nové

Významné dni: Svetový deň potravín a Svetový deň chleba

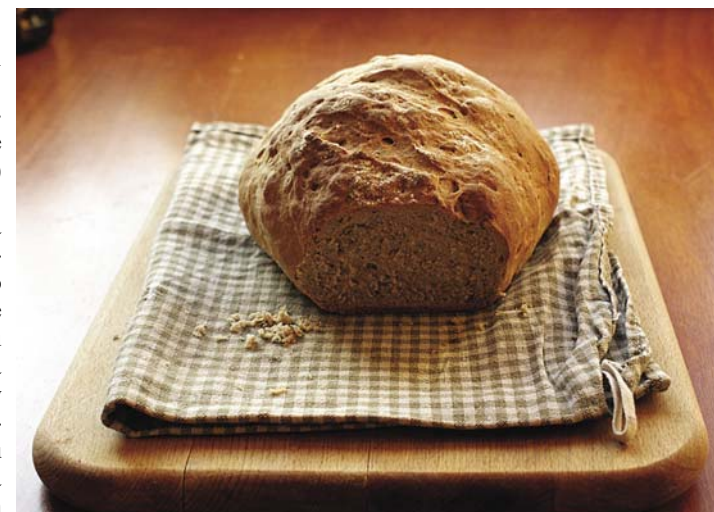
Ing. Mária Debrecéniová, CSc.,
redakčná rada

Svetový deň potravín bol vyhlásený na 20. celosvetovej konferencii FAO (Organizácia Spojených národov pre výživu a poľnohospodárstvo) v novembri 1979 v Ríme. Odvtedy sa vždy 16. októbra (deň založenia FAO) každoročne pripomína vo viac ako 150 krajinách sveta, vrátane Slovenska. Ústrednou témou tohtoročného svetového dňa potravín je slogan „Ceny potravín - od krízy k stabilite“. Bol vybraný za tému tohtoročného Svetového dňa potravín, aby upozornil na tento vážny trend, ale aj na to, čo možno urobiť pre zmiernenie jeho dopadu na najzraniteľnejšie skupiny obyvateľstva.

Cieľom Svetového dňa potravín je pripomenúť každému z nás, že musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme zabránili hladu a podvýžive, ktorá sa dotýka viac ako miliardy ľudí na svete. Ide o 15 % alebo šestinu ľudstva. Potravinová a finančná kríza spôsobujú, že tento počet neustále vzrastá a žiaľ s týmto problémom sa stretávame často už aj v našej blízkosti.

Na 16. októbra, pripadá aj Svetový deň chleba.

Chlieb sprevádza človeka od vzniku prvých civilizácií a aj dnes mu patrí dôstojné miesto na stole. Patrí nielen medzi základné potraviny, ale v mnohých kútoch sveta aj k najdôležitejšej zložke stravy, preto sa často považuje za synonymum života, bezpečia a dostatku.

Cesta chleba na náš stôl si vyžaduje poctivú prácu viacerých - od roľníka, mlynára, pekára až po obchodníka. No dôležité je vedieť sa oň aj podeliť. Práve v delení sa o chlieb treba vidieť symbol solidarity.

O význame chleba vo výžive ľudstva netreba snáď nikoho presviedčať. Nezanedbateľnú výnimku tvoria Čína, Japonsko, Vietnam a niektoré ďalšie krajiny, kde ryža je vo výžive to, čo u nás chlieb, ale aj u nich za posledných 50–60 rokov spotreba chleba niekoľkonásobne narastala.

Výraz „chlieb, víno a hry“ je známy od dôb rímskeho impéria a zrejme nie náhodou je chlieb aj súčasťou základnej kresťanskej modlitby – Otčenášu. Aj v znaku FAO je symbol chleba zvýraznený mottom FIAT PANIS – BUĎ CHLIEB.

Dovoľte ešte pridať úprimné želanie: *vždy a pre všetkých.*

Po roku zas a znova nás ovocie a zelenina volá

Aj tento rok sme sa tradične, pedagógovia a žiaci ZŠ Mojmirovce zúčastnili už na 24. výstave ovocia, zeleniny a kvetov našich záhrad, ktorú s nadšením organizuje výbor záhradkárov v našej obci. Tohtoročná výstava bola venovaná plodine, ktorá v našich záhradách má plnohodnotné miesto nielen zdravím svojich plodov, ale aj svojou majestátnosťou. Orechy sú stále súčasťou mnohých záhrad a právom.

Jablká, hrušky, slivky, paprika, baklažán.... skutočne sa bolo na čo pozerieť. Spoločne sme obdivovali krásu plodov zrakom, aj keď

väčšina by rada zapojila aj chuťové bunky. Pre tých, ktorí zmeškali túto neobyčajnú výstavu ostáva dúfať, že si túto krásnu príležitosť nenechajú ujst' budúci rok, ktorý bude zvláštny tým, že to bude jubilejná 25. výstava.

Mgr. Lucia Franclová

Darovanie krvi

Miestny spolok Slovenského Červeného kríža v Mojmirovciach v spolupráci s Národnou transfúznou službou v Nitre usporiadali hromadný odber krvi.

Odber sa uskutočnil dňa 22. 9. 2011 v čase od 8:00 do 10:00 hod. v priestoroch obecného úradu. Počet darcov, ktorí sa zúčastnili, bolo 28. Z toho 10 žien a 18 mužov, traja darcovia krv nemohli darovať.

Vďaka mladému študentovi Martinovi Mrázekovi, ktorý pritiahol svojich spolužiakov z vysokej školy sa počet mladých darcov zvýšil. Boli to študenti, ktorí nepochádzali z našej obce, no napriek tomu neváhali merať cestu za účelom vykonania dobrého skutku. Veď napokon svojou krvou môžeme pomôcť darovať život a ten je tým najväčším darom aký máme.

Neváhajme pomáhať pri takýchto humanitných akciách a zapájajme sa stále vo vyššom počte. Nikdy nevieme, kedy sa ocitneme na druhej strane a práve táto vzácna tekutina nám umožní prinavrátiť sa do života. Ďakujeme všetkým darcom a tešíme sa, že účasť sa vydarila v takomto hojnom počte.

Text a foto:
Výbor MS SČK v Mojmirovciach

Úryvok z pripravovanej knihy

„Pamäti“

V rozhlasovej relácii Slovenského rozhlasu som si vypočul rozhovor so známym, slovenským spisovateľom Petrom Jarošom, v ktorom okrem iného povedal, že každý by mal napísať svoje pamäti. Po dlhých úvahách, ako 78-ročný som sa rozhodol, že napíšem svoje pamäti.

Pochádzam z chudobnej rodiny ako šieste dieťa mnohopočetnej rodiny, mám deväť súrodencov. Všetci sme sa narodili do tvrdého kapitalistického systému, za prvej republiky v čase, keď vrcholila hospodárska kríza. Otec pracoval ako sezónny robotník a zároveň obrábala asi hektár pôdy bez vlastného záprahu a potrebného poľnohospodárskeho náradia. Matka bola v domácnosti. Dobré si pamätám na ťažký život miestnych občanov a na potravínovú pomoc štátu chudobným ľuďom vo forme žobračníkov, aby v ťažkých chvíľach prežili.

Základné školské vzdelanie som nadobudol v troch rôznych spoločenských systémoch. Do chlapčenskej ľudovej školy som začal chodiť od 1.9.1938, v ktorej som pokračoval aj za tzv. slovenského štátu. Škola bola rímskokatolícka a učili nás rehoľní bratia. Veľmi dobre si pamätám, že v prvej triede, ktorá bola umiestnená z uličného pohľadu na prvom poschodí v pravo, nás učil predstavený rehole školských bratov učiteľ Singer. Bol silnejšej postavy, s typickou pokrývkou hlavy - malá okrúhla čiapka na temene hlavy a okuliare. Na mená ostatných rehoľných bratov si nepamätám. Bývali na prvom poschodí v prístavbe z východnej strany (od bývalého pohostinstva). Vchod do ich ubytovacej časti bol oproti učebni prvej triedy, od ktorej smerom k pošte boli učebne druhého a tretieho ročníka. Oproti bol kabinet. Na prízemí vpravo od hlavného vchodu bola kaplnka a na ľavej strane boli učebne zvlášť pre štvrtý a piaty ročník, oproti ktorej bola zborovňa. Oproti hlavnému vchodu z chodby pred triedami bol vchod na dvor. V strede dvora rástol mohutný strom s košatou korunou, okolo ktorého sme sa cez prestávku prechádzali. Medzi vchodom na dvor a zborovňou bolo schodište na poschodie a vchod do pivnice, ktorá slúžila rehoľným bratom na uskladnenie zemiakov a zeleniny. V prístavbe na prízemí bola kuchyňa a jedáleň školských bratov. Na severozápadnej strane, na konci školského dvora boli latríny a od nich vľavo bola uhliareň. Vedľa nej chliev, v ktorom si chovali školskí bratia ošípané. Za touto hospodárskou časťou bola školská záhrada, v ktorej sme počas vyučovania ručných prác prakticky vykonávali všetky poľné práce.

Postupne ako sme v rodine dorastali mali sme povinnosť v prípade potreby odniesť otcovi a starším súrodencom do sezónnej práce obed z vyučovania sa vypýtať tak, aby sme obed na určenú hodinu mohli priniesť. V danom školskom systéme boli zaužívané telesné tresty a o ich využívaní zo strany rehoľných bratov na nás žiakov nebola núdza. Vyžadovala sa účasť na nedeľných bohoslužbách v kostole. V starších ročníkoch sme museli chodiť do kostola miništrovať podľa rozdeľovníka, bez ohľadu na to, aké bolo počasie a z ktorého konca dediny sme dochádzali. Prospech som mal priemerný, pravidelne som mal trvale jednotku z náboženstva, telesnej výchovy a zo spevu. Pravidelne som postupoval z ročníka do ročníka, nikdy som nemal opravnú skúšku tzv. reparát a bez problémov som od 1.9.1943 začal chodiť do tzv. meštianskej školy. To už bolo nové spoločenské zriadenie tzv. slovenský štát.

Jozef Kvasňovský

KURZ GRAFOLÓGIE

Chcete poznať tajomstvo rukopisu? Chcete poznať osobnostné vlastnosti pisateľa? Len na základe rukopisu sa dozviete, aký človek v skutočnosti je a nie čo prestiera.

Začiatok kurzu: **05.11.2011 o 9.30 hod**

Prihláste sa môžete osobne na mieste prebiehajúceho kurzu:
Golianova 83 Nitra - Čermáň (budova Autoškoly PANTER)
alebo telefonicky 0905 259 609. Cena kurzu 35 EUR.

Autoškola PANTER
Facebook PANTERÁCI Nitra

Autoškola PANTER

**Vítame do klubu vodičov
už aj 16-násťročných
žiadateľov!**

**ZĽAVA pre obyvateľov
obce MOJMÍROVCE**

**NITRA - ČERMÁŇ
GOLIANOVA 83**

INFOLINKA: 0905 554 888

**Maliar, natierač, tapetár,
stierkovanie, protipožiarne
nátery, nátery pre
potravinárske účely, liate
tvrdé podlahy, XYPEX,
náter proti tlaku spodným
vodám, všetkých ropných
látok a kyselinám, oprava
verejného osvetlenia, práce
s vysokozdvížnou plošinou.**

REBRO

**Firma REBRO,
Novomeského 63,
949 11 Nitra,
Tel.: 0905 323 969
e-mail: firmarebro@centrum.sk**

**Poist'ovací agenti
Poradenstvo
v poisťovníctve**

**Rázusova 52, 949 01 Nitra
037 / 7720 207, 037 / 65 22 226
mail:
fan.manager@orangemail.sk**